

[Elisabeth Arnold]

Fra Det Radikale Venstres side er vi positive over for de grænseflytninger, der er givet grønt lys for her i kapitel 4. Vi synes, det er i orden at give tilladelse til nedfrysning af æg, og vi synes også, det vil være i orden at diskutere regler for donation af menneskelige æg. Men vi er naturligvis ikke tilfredse med, at det blot står som en bemyndigelse. Vi vil gerne have diskuteret helt nøje, hvad det er for regler, sundhedsministeren skal holde sig inden for, hvad det er for regler, vi som lovgivere kan tillade at der bliver brugt ude hos forskerne. Det vil vi gerne gå ind i en nøje diskussion om. Vi ønsker reglerne fastsat. Det er kendt fra norske forhold f.eks. Man har regler, som man egentlig ikke er særlig tilfreds med, men man er glad for, at man har regler, fordi man så har noget at forholde sig til og så kan arbejde på ændring af reglerne i lyset af de indhøstede erfaringer. Derfor tror jeg, at det er vigtigt, at vi fastsætter nogle frister for nedfrysning osv. og regler for donation, som kan give os noget at arbejde med, når vi skal se på disse lovændringer i fremtiden.

Så fra Det Radikale Venstres side positiv tilslutning, og vi går i gang med udvalgsarbejdet og den debat, som skal køre sommeren over.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Jeg kan godt forstå den usikkerhed, den tvivl, som er kommet frem næsten hos de fleste ordførere, når vi bevæger os ind i det emne, som dette lovforslag vedrører. Men jeg synes nok, at man måske i dette tilfælde også skulle lade den tvivl komme sagen til gode.

For Kristeligt Folkeparti er der ingen tvivl. Vi afviser totalt ethvert forsøg med befrugtede æg, og det gør vi ud fra det synspunkt, at vi mener – som det også er fastslået i lov om Det Ethiske Råd – at et menneske er et menneske fra befrugtningstøjeblikket. Det vil sige, at man her begynder at lave forsøg. Og som det også er kommet frem hos adskillige ordførere, er dette begyndelsen. Hvor langt skal vi så gå?

Vi ønsker også, at forskerne skal have frihed på mange områder for at løse opgaver, men vi ved også godt, at forskere kommer i situationer, hvor det kan være utrolig spændende for dem at gå længere og længere og dybere og dybere, og hvor man måske glemmer det etiske spørgsmål i det.

Derfor tror jeg, det er vigtigt, at vi fra Folketingets side sætter grænser. Kristeligt Folkepar-

ti sætter helt klart en grænse og afslår, at man overhovedet skal begynde at lave forsøg på befrugtede æg og på menneskelige kønsceller. Vi tror overhovedet ikke på, at man kan styre det. Det lyder smukt og godt, at nu skal vi gøre det, og så finder vi argumenter for, at vi skal gøre det. Der kan være nogle af de argumenter, der i og for sig kan være gode nok. Men det drejer sig om, at man nu kan begynde at manipulere med selve livets opståen, og så er der faktisk ikke ret langt til, at man kan begynde – måske først i den gode sags tjeneste – at finde ud af, at man faktisk kan lave om på ting, at man forsøger at finde ud af, hvad der er muligt.

Der er ingen forsker, der benægter, at det, man kan gøre på dyr, kan man også gøre på mennesker. Tror man virkelig, at vi mennesker kan styre det, at vi er i stand til at styre udviklingen? Inden for dyreverdenen er der sket mange ting, og nogle af de ting vil måske også vise sig at være katastrofale. Det ved vi ikke rigtig noget om endnu. Men laver vi om på det hele ved at lave andre skabninger, ved at lave om på planterverdenen og andre ting, bliver det jo ikke det oprindelige. Ønsker vi den manipulation med befrugtede æg og menneskelige kønsceller? Tror vi, at vi kan styre det, eller hvad ender vi i?

Derfor er det helt klart fra Kristeligt Folkepartis side, at vi selvfølgelig forventer, at Det Ethiske Råd får en central placering i den debat, der foregår, at det ikke bliver på forskningens betingelser, det kommer til at foregå, men at Det Ethiske Råd er med til, at budskabet når ud til vort folk: Hvad er det egentlig, vi er i færd med nu?

Vi vil selvfølgelig fra Kristeligt Folkepartis side gøre alt, hvad vi kan, for at præge debatten, og for, at mennesker får mulighed for virkelig at tage stilling til dette. Derfor har det også glædet mig så meget i dag, at der hos en del af ordførerne helt klart har været en tvivl; og at man stiller grupperne frit, er også en god ting. Men det vigtigste er, at befolkningen bliver klar over, hvad det er, man er i færd med, og hvilke konsekvenser det kan medføre.

Jeg tror nemlig ikke på, at man ustraffet kan gøre det, og jeg tror i hvert fald ikke på forskerne. Det kunne jo være, at hvis jeg selv var i samme situation med en eller anden sag, der optog mig så meget, at jeg kunne gå længere og længere og dybere og dybere, ville min nysgerrighed gøre, at jeg faktisk fortsatte så langt, som jeg nu kunne.